

АРХІПАСТИРЯМ, ПАСТИРЯМ, ЧЕРНЕЦТВУ І ВСІМ

ВІРНИМ ЧАДАМ УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ

«Велика благочестя тайна:

Бог явився у плоті»

1 Тим. 3: 16

ВОЗЛЮБЛЕНІ У ГОСПОДІ АРХІПАСТИРІ,

ВИСОКОШАНОВНІ ПАСТИРІ,

ЧЕСНЕ У ХРИСТІ ЧЕРНЕЦТВО,

БОГОЛЮБИВІ МИРЯНИ — БРАТИ І СЕСТРИ!

Сердечно вітаю вас із Різдвом Господа і Бога і Спаса нашого Ісуса Христа. Для віруючого серця нинішня різдвяна ніч така сама незабутня й урочиста, як і дві тисячі років тому. Сердечно вітаю вас із Різдвом Господа і Бога і Спаса нашого Ісуса Христа. Для віруючого серця нинішня різдвяна ніч така сама незабутня й урочиста, як і дві тисячі років тому.

Ще задовго до Різдва Свята Церква почала підготовлювати нас до цього великого торжества. Очищаючи душі молитвою, покаанням і добрими справами, ми, як старозавітні праведники, з вірою і надією очікували пришествия у світ Спасителя - Сонця Правди Христа.

Апостол Павел, розкриваючи значення Різдва Христового, посилаючись на старозавітні пророцтва, говорить, що закон сам собою, без правди Божої, неспроможний спасти людину (див. Рим. 3: 21). Апостол указує на рабство гріху й дияволу, в якому перебувало людство до приходу у світ Господа нашого Ісуса Христа. Рабство гріху породжувало в людях страх перед смертю. Але цей страх переміг Христос. Він прийшов у цей світ і зробив нас рабами праведності (Рим. 6: 18). А нині, - каже апостол, - коли ви звільнилися від гріха і стали рабами Богові, плід ваш є святість, а кінець - життя вічне (Рим. 6: 22). Ця блага звістка надає нам сили у життєвих випробуваннях, у боротьбі з гріхом. «Коли ж Бог став з людьми, - говорить святитель Іоанн Златоуст у Слові на Різдво Христове, -

нема чого вже боятися й тремтіти, але потрібно бути спокійним за все».

Для Української Православної Церкви минулий рік був ювілейним: ми відзначили двадцяту річницю історичного Харківського Архієрейського Собору і Нашого перебування на давній кафедрі Київських Митрополитів. Підносячи всемилостивому Богу подячні молитви за Його благодіяння, Ми радіємо за чад Церкви Христової, які спасаються, перебуваючи у повноті Дому Божого, і сумуємо за наших братів, які залишаються поза церковним спілкуванням.

Минулий рік благоді Божої ознаменувався тим, що українську землю відвідали великі православні святині. Єпархії нашої Церкви благоговійно зустрічали Плащаницю Пресвятої Богородиці зі святого Града Єрусалима, а також чесну главу великомученика і цілителя Пантелеймона, прибуття якої було приурочене до відкриття у Києві Свято-Пантелеймонівського монастиря, що на Святій Горі Афон.

У новому, 2013 році, ми святкуватимемо 1025-ліття Хрещення Русі, яке відкрило нову еру в історії нашого народу. Води Дніпрові стали нашою хрестильною купілью, запорукою спасіння у Христі Ісусі. Прийняття християнства сприяло духовному й культурному розвитку українського народу, становленню його самосвідомості. Тому не тільки Свята Церква, але й уся Україна відзначає День Хрещення Русі як своє національне свято.

Нині я щиросердно дякую пастві, духовенству, співбратам-архієреям за вірність і молитовну підтримку, які не тільки допомагали мені підвестися з одра хвороби, але й упродовж двадцяти років зміцнювали на нелегкому шляху Предстоятельського служіння.

Христос, прийнявши людське єство, відновив, оновив і освятив природу людини. «Слава й хвала на землі Христу Богові нашому, Який народився і обожив природу земнородних!» - співає цього дня Свята Церква (сідальний на 1-й кафізімі). І цей великий дар освячення спонукає нас до чистого служіння Богові, вільного стояння перед Ним із сповненим подякою серцем. Найвищим проявом нашої подяки є Божественна Євхаристія, через яку ми вступаємо в найтісніше спілкування з Богом, стаємо спорідненими Йому й народжуємось для нового, духовного життя, прикрашаючись Христовою красою. І не зовнішня, тілесна, а саме ця духовна краса повинна бути головною метою нашого життя. «Христос не вимагає пишного вбрання, - повчає святий Амвросій Медіоланський, - а прихильності душі; не дивиться на красу тіла, а бачить серця тих, хто служить Йому» (Слово про те, як слід зустрічати день Різдва Христового).

Тож давайте в ці світлі, різдвяні дні разом із смиренними серцем пастухами та мудрими волхвами поклонімося Народженому Богонемовляті Христу. Світло Віфлеємської зірки й благовоління Боже до людей нехай буде дороговказом для нас на всіх дорогах нашого земного життя й на шляху до обителів Небесної Слави. Ангельська пісня: «Слава у вишніх Богові і на землі мир, у людях благовоління» (Лк. 2: 14), - нехай завжди лунає у наших серцях. Амінь.

Володимир, Митрополит Київський і всієї України,

Предстоятель Української Православної Церкви

Різдво Христове 2012/2013 р.

м. Київ